

Všechno, co jste chtěli vědět o Místním akčním plánu rozvoje vzdělávání na Šlapanicku

Ale báli jste se zeptat

Od března 2016 se Místní akční skupiny na Šlapanicku scházejí se školami a plánují, co by pomohlo, aby „všechny vzdělávací organizace na Šlapanicku disponovaly dobrými podmínkami pro kvalitní činnost. Aby se jim lépe spolupracovalo na zajištění komplexní a kvalitní nabídky formálního i neformálního vzdělávání pro všechny děti a žáky napříč regionem.“ Tak zní vize.

Ale protože u velkých ideálů to nemůže skončit, začali jsme už během projektu zaměřeného na plánování podnikat drobné krůčky směrem k praxi. Po roce a půl můžeme hrdě zhodnotit, co se nám během plánování podařilo.

Mimochodem, jestli vám chybí povinně uváděné číslo projektu, je to CZ.02.3.68/0.0/0.0/15_005/0000404. My, realizátoři, ho známe nazpaměť, takže už je na čase skončit.

- Shodli jsme se

Sdílená vize, jak si ji můžete přečíst hned v úvodu, může být mocný nástroj nebo prázdná formule. To podle toho, jestli se jenom napíše do dokumentu, nebo se za ní postaví spousta lidí a každý jí věnuje trochu své energie. Tahle vize za poslední rok dostala do vínku spoustu různých podob v setkávání, vzdělávacích programech, činnostech s dětmi, dokonce i v omalovance s duší Šlapanicka. Lidí, kteří za ní stojí, není málo.

- Tušíme, jak s tou shodou pracovat ve prospěch našich dětí

Nejaktivnější vizionáři, kteří ve spolupráci škol vidí hezkou, byť náročnou, budoucnost, se zapojili do pracovních skupin a rozpracovali plány na exkurze s dětmi do ekocenter, do firem, k řemeslníkům, možnosti setkávání učitelů, rodičovské skupiny, celoroční program na podporu čtenářství už od mateřských školek, hravé nesoutěžní dopoledne s angličtinou, literární a výtvarnou soutěž. S plným vědomím, že něco z toho budou dělat zadarmo, jenom kvůli dětem. Svým, ale hlavně cizím.

- Víme, kam je potřeba investovat

Za rok a půl už máme druhou verzi Strategického rámce investic MAP - to je seznam všech staveb, rekonstrukcí, oprav a úprav, které jsou na Šlapanicku potřeba, aby si ředitelky a ředitelé nemuseli dělat starosti s technickým stavem budov, kapacitou školy a podobnými věcmi. Kdyby tohle všechno měli, mohli by se o dost víc soustředit na kvalitu výuky (nebo, co si budeme povídat, na přidruženou administrativu). Některé dotační tituly vyžadovaly, aby škola se svým projektem byla uvedena v tomhle společném seznamu, na kterém se všichni shodnou. Mimo jiného, samozřejmě. Ale protože tenhle seznam máme, podařilo se školám získat přes 24 milionů z evropských prostředků. A to není zlé.

- Chodíme, chodíme hore po dědině

Setkáváme se s vedením škol, obcí i spolků, někdy se všemi naráz, jindy s každým zvlášť. Ze všech taháme rozumy a hledáme možnosti, jak podpořit spolupráci, která už existuje, nebo dát vzniknout něčemu, co zatím nikoho ani nenapadlo. Nebo napadlo, ale jenom si posteskl, že „dětí se vlastně nedozví, jak vypadá jiná práce, než ta, co dělají jejich rodiče a učitelé“. A my už třeba víme, že o pár vesnic dál plánují jarmark řemesel s ukázkami práce.

- Zajdeme i k sousedům

Za celou dobu projektu jsme uspořádali dvacet čtyři vzdělávací akce - učili jsme se spolu komunikovat, domluvili jsme lektory, kteří učí matematiku Hejného, metodu čtení Sfumato, učí prostřednictvím divadla, příběhů, dělají chemické a přírodovědné pokusy s minimálním vybavením, lepí na okno ve třídě modely koloběhu vody (i s vodou!), mají a používají školní arboretum, nechají své

žakovské parlamenty vypisovat zkušební dotační tituly z rozpočtu školy. Prošli jsme s učiteli, vedoucími kroužků, mladými hasiči a nadšenými rodiči velkou část škol na Šlapanicku, aby si každý mohl najít svůj díl inspirace.

- Vyměňujeme si zkušenosti

Když se potkají učitelé a volnočasoví vedoucí, ~~děje se~~ **dějí** se věci! A co teprve když mají společné téma. Za tu dobu jsme probrali polytechniku, češtinu, matematiku, jazyky, inkluzi, pozemky a ruční práce, radosti a strasti mateřských škol a ještě pár dalších témat na okraj.

- Nasloucháme

Dvakrát jsme se setkali kolem kulatého stolu určeného zřizovatelům, ředitelům, učitelům, rodičům i široké veřejnosti. Přednesli jsme návrhy, vyslechli připomínky, zaznamenali všechno a zařídili se podle toho.

- Učíme se

Učíme se nejen o nových metodách výuky, práce s talentovanými dětmi, nebo práce s dětmi, co mají talent na jiné věci než češtinu a matematiku. Učíme se všichni vzájemně - děti od učitelů, učitelé od dětí, dospělí mezi sebou. V tomhle projektu hlavně na vzdělávacích akcích, na které za námi jezdí/ pro které se ve vlastních řadách najdou *úžasní inspirativní lektori*.

- Malujeme

Jeden obrázek vydá za tisíc slov. Proto jsme poznatky ze společného plánování nechali obléct do slušivého kabátku antistresové omalovánky - uměleckého díla, kde najdete významy, které jsme tam vložili my, i ty, které přidáte sami.

- Hrajeme si

I v projektu zaměřeném na plánování s dospělými je čas na pilotní aktivity rovnou s dětmi. Podpořili jsme školní akademii, kroužek vaření, divadlo do školky. Ale něco za něco - chtěli jsme se od dětí dozvědět, jak si ideální školu představují oni sami. V literární a výtvarné soutěži jsme se dozvěděli, že v nejlepší škole na světě jsou učitelé usměvaví, hodně se tam sportuje a maluje a že se tam v noci prohánějí myšky v bludišti. A že k ideálnímu učiteli by taky měl do páru patřit ideální žák.

- Posloucháme maminky a tatínky

Mezi vzdělávacími aktivitami rozhodně vede Respektovat a být respektován. Co do natřískané učebny a počtu kojenců na semináři je to jednoznačné. Tolik rodičů, jako se sešlo ve Viničných Šumicích, když přijela paní doktorka Nováčková už jsme pak na jednom místě neviděli. Jestli to můžeme vzít jako obrázek toho, jak si rodiče představují největší téma ve vzdělávání a výchově svých dětí, pak žijeme na půl cesty do ráje. Vzájemný respekt je cesta na celý život a stojí za nejedno zakopnutí (a mnoho sil), než k němu dojdeme.

- Nepřestaneme!

S plánováním se to má tak, jak jsme řekli už na začátku. Kdybychom přestali, jakmile skončíme s plánováním, nebude to k ničemu. Proto budeme dál usilovat o to, aby se společné plány posunuly po malých krůčcích do uskutečněné reality. Možná to nebude rychle, určitě se mezitím nejedna naplánovaná činnost změní, ale rozhodně neusneme na hotovém plánu.